

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o administracyi krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. stycznia 1895 do 31. października 1896.

Wysoki Sejmie!

Fundusze pożyczkowe na budowę koszar dla wojska dzielą się na trzy kategorie:

1) Krajowy fundusz pożyczkowy na budowę koszar gminnych dla wojska, utworzony uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 11. stycznia 1888 w wysokości 1,000.000 zł. w. a. a powiększony dotacją w kwocie 200.000 zł. w. a. z mocy uchwały Wysokiego Sejmu z 5. kwietnia 1892 i dotacją w kwocie 80.000 zł. w. a. z mocy uchwały Wysokiego Sejmu z 24. września 1892.

2) Otrzymany od c. k. Rządu w r. 1893 krajowy fundusz byłego galic. Korpusu ochotników z roku 1859 na budowę koszar i szpitali dla wojska w kwocie 51.749 zł. w. a.

3) Krajowy fundusz na budowę koszar krajowych, powstały z pożyczki zaciągniętej w galic. funduszu propinacyjnym w kwocie 1,500.000 zł. w. a. w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z 8. lutego 1895.

Majątek powyższych trzech funduszków i wydatki kasowe po koniec roku 1895, podane zostały w przedłożonym Wysokiemu Sejmowi zamknięciu rachunków funduszu krajowego za rok 1895 (stronica 518 do 527).

Podług tego zamknięcia rachunków wynosiła w funduszu *ad 1.* należność od gmin 1,377.047 zł. 74 ct., w funduszu *ad 2.* od gminy Gródek . 30.000 zł. — ct.
i zapas kasowy . 26.515 zł. 26¹/₂ ct.
czyli razem . 56.515 zł. 26¹/₂ ct.

Fundusz zaś *ad 3.* wykazuje w dochodach:

pożyczka i odsetki czynne	1,508.723 zł. 58 ct.
w wydatkach: koszta budowy i odsetki bierne	719.558 zł. 41 ct.
zapas kasowy	789.165 zł. 17 ct.

Z krajowego funduszu pożyczkowego na budowę gminnych koszar dla wojska wypłacono w roku 1895:

1) gminie Kołomyja do L. W. 34824 95 resztę	9.326 zł. — ct.
2) gminie Rzeszów à conto przyrzeczonych do L. W. 25492 94	87.000 zł. -- ct.
3) gminie Trembowa do L. W. 7966 95	5.000 zł. — ct.
4) gminie Czortków L. W. 25404 95	48.000 zł. — ct.
5) Feiwlowi Rohatynowi w Złoczowie pierwszą połowę z przyrzeczonych do L. W. 15520 i 72276 95 130.000 zł.	65.000 zł. — ct.
razem	214.326 zł. — ct.
Gdy zaś dochody wynosiły	171.336 zł. 73 ct.
przezo brakującą kwotę	42.989 zł. 27 ct.

pokryto chwilową 4% pożyczką z 1¹/₂ milionowego funduszu koszar krajowych. Pożyczka ta została w r. 1896 zupełnie spłaconą z dochodów kraj. funduszu pożyczk na budowę koszar gminnych, a dotyczący niedobór z r. 1895 powstał z naglącej potrzeby

wypłacenia w grudniu 1895 na budowę koszar w Złoczowie Feiwlowi Rohatynowi (j. w. ad 5.) kwoty 65.000 zł. w. a.

W roku 1896 wypłacono do 31. października 1896:

1) funduszowi koszar krajowych dług j. w.	42.989 zł. 27 ct.
4% odsetki	859 " 78 "
2) gminie Brzeżany na rachunek 17.000 zł. przyrzecz.	
L. W. 72278/95	7.000 " — "
3) gminie Rzeszów L. W. 25492/94 reszta	13.000 " — "
4) gminie Trembowla na rachunek 19.000 zł. przyrzecz.	
do L. W. 55348/95	10.000 " — "
5) Złoczów Feiweł Rohatyn reszta L. W. 15520 i 72276/95	65.000 " — "
6) gminie Żółkiew pierwsza rata ze 150.000 zł. L. W.	
28.033/93	30.000 " — "
razem	<u>168.849 zł. — ct.</u>

Do tego należytości, które w roku 1896 jeszcze wypłacone być muszą:

7) Gminie Brzeżany reszta ad 2.	10.000 " — "
8) Gminie Trembowla reszta ad 4.	9.000 " — "
ogółem	<u>187.849 zł. — ct.</u>

Gdy zaś dochody r. 1896 wynosić mogą około 115.600 zł.

a zapas kasowy w fund. korp. ochotn., z którego

gminie Gródek wypłacono w r. 1896 z 50.000 zł.

przyrzeczonych do L. W. 39136/94 resztę 20.000 zł.,

wynosić będzie około

9.000 " 124.600 " — "

przeło okaże się niedobór 63.249 zł. — ct.

W zeszłorocznem sprawozdaniu wykazał był Wydział krajowy i Komisya administracyjna Wysokiemu Sejmowi przypuszczalny niedobór roku 1896 na kwotę około 110.000 zł. do 111.000 zł., okazująca się zaś obecnie różnica pochodzi stąd, że Wydział krajowy nie wlicza do niedoboru roku 1896 kwoty 50.000 zł. jako reszty z przyrzeczonej do L. W. 8601/93 gminie Tarnów pożyczki, gmina ta bowiem w roku bieżącym nie będzie potrzebować rzeczony reszty pożyczki.

Wykazany wyżej niedobór w kwocie 63.249 zł. został już w większej części pokryty chwilo wo nie jak to Wydział krajowy w zeszłorocznem sprawozdaniu projektował 4% pożyczką z 1¹/₂ milionowego funduszu na budowę krajowych koszar, ale z 3% rachunku bieżącego w funduszu krajowym, gdzie lokowane są wszelkie dochody krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar gminnych.

Sposób definitywnego pokrycia niedoboru roku 1896 proponuje Wydział krajowy poniżej.

Wydane przez Wydział krajowy do 31. października 1896 lecz do tego czasu niezrealizowane promesy są następujące:

1) Brzeżany L. 72278/95 reszta	10.000 zł.
2) Kołomyja LL. 34824/95 i 48367/96	180.000 "
3) Nowy Sącz LL. 17392/92 i 72278/95	30.000 "
4) Przemyśl LL. 19882/92 i 72278/95	100.000 "
5) Rzeszów LL. 32120/94 i 45343/76	150.000 "
6) Stanisławów L. 33556/94	40.000 "
7) Stryj L. 84294/95 (ewentualny)	60.000 "
8) Tarnów L. 8601/93 reszta	50.000 "
9) Trembowla L. 55348/95 reszta	9.000 "
10) Żółkiew L. 28033/93 reszta	120.000 "
razem	<u>749.000 zł.</u>

Z powyższych promes przypadną do wypłaty:

a) W roku 1896 jak to już wyżej nadmieniliśmy Brzeżany i Trembowla razem 19.000 zł.

b) W roku 1897:

okrągło licząc	1) Niedobór roku 1896 z przypadającymi odsetkami	64.000 zł.
	2) Tarnów reszta <i>ad 8.</i>	50.000 „
	3) Żółkiew II. rata <i>ad 10.</i>	30.000 „
	4) Kołomyja <i>ad 2.</i>	180.000 „
	5) Rzeszów <i>ad 5.</i>	150.000 „
	6) Stanisławów <i>ad 6.</i>	40.000 „
	czyli razem	<u>514.000 zł.</u>
	Od tego dochód r. 1897 około	<u>130.000 „</u>
	okazywałby się niedobór około	384 000 zł.

(W zeszłorocznym sprawozdaniu wykazał Wydział krajowy ten niedobór okrągło na 400.000 zł.)

c) Promesy Nowego Sącza *ad 3.* i Przemysła *ad 4.* przypadają do zrealizowania w r. 1904, ewentualna promesa Strycja *ad 7.* w r. 1902, a Żółkwi *ad 10.*, reszta w latach 1898, 1899 i 1900 po 30.000 zł.

Co do potrzeb roku 1897 Wydział krajowy odwołując się do swych przez Wysoki Sejm do wiadomości przyjętych sprawozdań z r. 1894 i 1895, zaznacza ponownie, że gminy Kołomyja, Rzeszów i Stanisławów otrzymały przyrzeczenie wypłaty odnośnych pożyczek w pełnej kwocie już w r. 1897 pod tym wyraźnym warunkiem, jeśli Wysoki Sejm przyzna w tym celu odpowiedni na rok 1897 kredyt.

Gdy jednak zdaniem Wydziału krajowego stan budżetu krajowego stanowczo nie pozwala wstawienie do budżetu na r. 1897 całej tym trzem gminom przyrzeczonej pożyczki, przeto utrzymane być musi w mocy tutejsze rozporządzenie wydane do gminy Kołomyja (L. W. 48367/96), na podstawie którego gmina otrzyma przyrzeczoną jej pożyczkę w czterech ratach rocznych a to w latach 1897, 1898 i 1899 po 47.500 zł. resztę zaś w r. 1900, gmina zaś Rzeszów (L. W. 45343/96) 150.000 zł. w trzech równych ratach rocznych po 50.000 zł. również od roku 1897 począwszy.

Wypłata pożyczki gminie Stanisławów w kwocie 40.000 zł. może nastąpić dopiero w roku 1900.

Na podstawie takiego rozkładu spłaty przyrzeczonych pożyczek, zostałby niedobór roku 1897 zredukowany do kwoty możliwie najniższej a zawotowaniem przez Wysoki Sejm dodatkowej dotacyi na pokrycie tego zredukowanego niedoboru, usunięte zostałyby konieczne niedobory lat następnych, (które musiałyby powtarzać się aż do roku 1900 włącznie) a względnie usuniętą zostałaby konieczna potrzeba pokrywania rocznych niedoborów chwilowemi pożyczkami oprocentowanemi.

Rachunek zaś sam przedstawiałby się jak następuje:

1897.	Niedobór z r. 1896 z przypadającymi odsetkami okrągło licząc	64.000 zł.
	Kołomyja pierwsza rata	47.500 „
	Rzeszów pierwsza rata	50.000 „
	Tarnów ostatnia rata	50.000 „
	Żółkiew druga rata	30.000 „
	razem	<u>241.500 zł.</u>
	Od tego dochód około	<u>130.000 „</u>
	przeto niedobór	111.500 zł.
o którego pokrycie dotacją Wydział krajowy uprasza Wysoki Sejm.		
1898.	Kołomyja druga rata	47.500 zł.
	Rzeszów druga rata	50.000 „
	Żółkiew trzecia rata	30.000 „
	razem	<u>127.500 zł.</u>
1899.	Kołomyja trzecia rata	47.500 zł.
	Rzeszów trzecia i ostatnia rata	50.000 „
	Żółkiew czwarta rata	30.000 „
	razem	<u>127.500 zł.</u>
1900.	Kołomyja czwarta i ostatnia rata	37.500 zł.
	Stanisławów	40.000 „
	Żółkiew piąta i ostatnia rata	30.000 „
	razem	<u>107.500 zł.</u>

Dochody roku 1898 i 1899 wystarczają na zupełne pokrycie odnośnych potrzeb.

Co do powyższego działu funduszu pożyczkowego na budowę koszar gminnych, Wysoki Sejm przyjmując do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego za czas od 1. grudnia 1894 do 30. listopada 1895, powziął następujące uchwały w dniu 15. stycznia 1896:

1) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby czuwał nad korzystnym załatwieniem swojej odezwy z 2. lipca 1895, L. 10.442 wystosowanej do c. k. Prezydium Namiestnictwa;

2) Sejm wzywa c. k. Sąd, aby po myśli postanowień §. 5. ustawy z 25. czerwca 1895 Nr. 100 Dz. p., p. koszta budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska potrzebnych, pokrywał ze Skarbu Państwa za poborem opłaty za pomieszczenie wojska w tak zbudowanych koszarach ze skarbu wojkowego.

Co do obydwu powyższych uchwał otrzymał Wydział krajowy odpowiedź c. k. Prezydium Namiestnictwa z dn. 17. lipca 1896. L. 5900|pr. podług której powołana wyżej tutejsza odezwa z 2. lipca 1895, L. 10.442 przedłożoną została J. E. Ministrowi obrony krajowej sprawozdaniem z 1. września 1895, L. 7650|pr. zaś rezolucya Wys. Sejmu przedłożoną została również J. E. Panu Ministrowi obrony krajowej sprawozdaniem z 7. marca 1896 L. 701|pr.

Dotąd jednak nie nadeszła odpowiedź na te sprawozdania a c. k. Prezydium Namiestnictwa oświadczyło zarazem, „że zarząd wojskowy o ile Prezydium wiadomo, poczynił kroki przygotowawcze, zmierzające do budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska kosztem Skarbu Państwa i że budowa takich koszar o ile się zdaje, zamierzoną jest w Lubaczowie i Zborowie“.

Odnosnie do tego samego działu funduszu powziął Wys. Sejm na posiedzeniu z 25. stycznia 1896 uchwałę, którą przeszedł do porządku dziennego nad petycją gminy Kołomyi o upoważnienie Wydziału krajowego do eskontowania kosztem funduszu krajowego promesy Wydziału krajowego na 190.000 zł. zniżonej następnie jakto wyżej nadmieniono do 180.000 zł., o czym Magistrat powiadomiony został tutejszym reskryptem z dnia 18. lutego 1896, L. 6760.

Również zawiadomił Wydział krajowy Magistrat w Samborze reskryptem z dn. 18. lutego 1896, L. 8688 o niezadowolaniu przez Wysoki Sejm petycji gminy Sambor o udzielenie jej bezprocentowej pożyczki w kwocie 73.000 zł. w. a., na budowę koszar wojskowych.

Bezpośrednio zaś odmówił Wydział krajowy prośbie o przyznanie takich samych pożyczek gminom:

- 1) Czortków (LW. 9010|96) 10.000 zł.
- 2) Kołomyja (L. 14.893|96) 100.000 zł.
- 3) Przeworsk po unieważnieniu promesy na 94.000 zł. (LW. 4602|96) odmówiono do L. 69.550|96 140.000 zł.
- 4) Sanok L. 39.459|95 150.000 zł., wreszcie
- 5) Feiwlowi Rohatynowi w Złoczowie (L. 18.796|96) 5000 zł.

W ogóle wypłacił Wydział krajowy po 31. października 1896 nie wliczając promes wyżej poszczególnionych:

a) Z funduszu pożyczkowego dla gmin i prywatnych:

1) Bochnia	wypłacono 31.000 zł.	ściągnięto 18.083 zł. 20 ct.
2) Brzeżany	29.000 „	21.500 „
3) Czortków	113.000 „	17.562 „ 34 „
4) Gródek	20.000 „	20.000 „
5) Jarosław	207.000 „	109.094 „
6) Jaworów	38.000 „	8.100 „
7) Kołomyja	90.750 „	36.075 „
8) Kraków	160.000 „	55.008 „
9) Lwów	60.000 „	50.000 „
10) Łańcut	2.000 „	996 „
11) Nowy Sącz	35.000 „	23.530 „ 38 „
12) Przemyśl	155.000 „	60.493 „
13) Rzeszów	232.000 „	70.242 „ 62 „

14) Sanok	wypłacono 80.700 zł.	ściągnięto 28.526 zł.
15) Stanisławów	„ 100.000 „	„ 73.324 „
16) Stryj	„ 61.000 „	„ 25.838 „
17) Tarnopol	„ 75.000 „	„ 29.864 „
18) Tarnów	„ 150.000 „	„ 29.172 „
19) Trembowla	„ 190.000 „	„ 61.884 „ 66 ct.
20) Złoczów	„ 31.000 „	„ 16.426 „
21) „ Feiweł Rohatyn	130.000 „	„ —
22) Żółkiew	wypłacono 180.000 „	„ 26.250 „ 83 „

Razem wypłacono 2,170.450 zł. ściągnięto 781.969 zł. 72 ct.

b) Z funduszu b. gal.

korpusu robotników :

23) Gródek wypłacono 50.000 „ ściągnięto 2.000 „

Ogółem przeto wypłacono 2,220.450 zł. ściągnięto 783.969 zł. 72 ct.

Krajowe koszary normalne dla wojska, zbudowane z odrębnego 1½ milionowego funduszu a mianowicie koszary dla strzelców w Rawie ruskiej, Mostach wielkich, Trembowli i Zaleszczykach, dalej dla sztabu pułkowego kawaleryi z oddziałem pionierów w Mostach wielkich, dla trzech szwadronów kawaleryi i sztabu dywizyjnego we Lwowie, wreszcie szpital wojskowy w Mostach wielkich, zostały z dniem 1. września 1896 komisjonalnie oddane do użytkowania wojskowości na lat 25.

W odnośnych protokołach odbiorczych względnie oddawczych niektórych kompleksów krajowych koszar uważała komisya mieszana za właściwe mimo protestu delegatów Wydziału krajowego orzec, że Wydział krajowy obowiązany jest obok corocznego uiszczania ¾% z kosztów budowy na utrzymanie kompleksów koszarowych, jeszcze zarządzać i z własnych funduszy pokrywać koszty bielienia, wstawiania szyb potłuczonych, czyszczenia dołów kłocznych i zbiorników na ścieki wszelkiego rodzaju, wywożenia śmieci i gnoju, wreszcie zgartywania śniegu z dachów i wywożenia także z podwórzcy.

Komisye te także orzekły względnie wyraziły zdanie, jakoby w tych wypadkach, gdzie pojedyncze ubikacye okazały się wilgotne, wynagrodzenie za te ubikacye przypadające funduszowi krajowemu nie od dnia 1. września 1896 ale dopiero od chwili, kiedy ubikacye te wyschną, względnie staną się do użytku przydatne na podslawie orzeczenia osobnej w tym celu zwołać się mającej komisji mieszanej.

W obec powyższych zupełnie nieuzasadnionych pretensyi, sprzecznych z umową zawartą między Wydziałem krajowym i c. k. Państwem Ministerstwem wojny z dnia 25. maja 1895, oraz sprzecznych z faktycznym stanem rzeczy, zniewolony był Wydział krajowy już przy sposobności nadesłania mu pierwszego aktu odbiorczego z Trembowli i nieczekając na dalsze akta odbiorcze, wnieść odezwą z 24. października 1896, L. 65.470 na ręce Prezydium Namiestnictwa przedstawienie, w którym z całą stanowczością zastrzegł się zarówno przeciw kompetencyi komisji mieszanej wydawania podobnych orzeczeń, skoro zwołaną została jedynie tylko do faktu odbioru względnie oddania kompleksu koszar, jak i wszelkim pretensjom, które musiałyby narazić fundusz krajowy na szkodę lub na dalsze jego obciążenie.

Jednym bowiem z najgłówniejszych warunków zawarcia powołanej wyżej umowy był właśnie warunek, ażeby Wydział krajowy z łatwo zrozumiałych względów nie miał w ogóle żadnego obowiązku utrzymywania koszar, lecz żeby obowiązek ten spełniał Zarząd wojskowy, co też umową zostało zastrzeżone i przyjęte i w tym właśnie celu Zarząd wojskowy strącać sobie ma prawo z wynagrodzenia na zajęte koszary przypadającego funduszowi krajowemu — ¾% kosztów budowy z wyłączeniem kosztów kupna gruntów.

Tą samą umową również podjął się Zarząd wojskowy przeprowadzić budowę wszystkich koszar krajowych własnymi organami wojskowymi; na tej właśnie podstawie oddał on budowę rzeczoną swoim przedsiębiorcom i sam kontrolował zarówno postępek jak i jakość budowy, sam wypłacał przedsiębiorcom częściowe należitości i dlatego też wszelkie pretensye z tytułu budowy koszar względnie wykończenia ich na czas i oddania w dniu 1. września 1896 w stanie do użytku przydatnym, może sobie Zarząd wojskowy rościć jedynie tylko do swych przedsiębiorców i na nich a nie na funduszu krajowym poszukiwać odszkodowania.

Zresztą według odnośnych protokołów, odebrał Zarząd wojskowy komisjonalnie od delegatów Wydziału krajowego już z dniem 1. września 1896 cały kompleks poszczególnionych wyżej koszar i dlatego należy się funduszowi krajowemu wynagrodzenie za zajęcie tych koszar już od dnia 1. września 1896 w pełnej należności a jedynie tylko za potrąceniem $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy na zupełne utrzymanie powyższych koszar.

Tosamo oświadczył Wydział krajowy w swej odeszwie z 24. października 1896 L. 67.185 wystosowanej do c. i k. Komendy XI. korpusu, która zapraszała Wydział krajowy do komisji celem zbadania stanu wilgotnych trzech pomieszczeń oficerskich (parterowych) we Lwowie, oraz celem zastanowienia się nad środkami do usunięcia wilgoci w stajniach dla chorych i podejrzanych koni, również we Lwowie. W Komisji tej Wydział krajowy udziału nie wziął.

Jako odpowiedź w powyższej sprawie Wydział krajowy otrzymał zawiadomienie z c. i k. Komendy XI. korpusu z 18. listopada 1896 B. A. Nr. 4051 (LW. 73631|96), że w myśl reskryptu c. i k. Państwowego Ministerstwa wojny oddział 8. Nr. 2762|H. B. z 14. października 1896 za mieszkania uznane jako wilgotne należy się wynagrodzenie już od 1. września 1896 i że prócz $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy na utrzymanie kompleksów koszarowych żadne inne koszta żądane być nie mogą.

C. k. Ministerstwo wojny uznało przeto zapatrywanie Wydziału krajowego jako zupełnie słuszne.

Koszta budowy poszczególnionych wyżej koszar nie są jeszcze ustalone, dopiero bowiem po odbiorze od Wydziału krajowego zarządziły władze wojskowe kolaudację, w której Wydział krajowy mimo zaproszenia (LW. 60368|96) nie uważał za wskazane brać udziału, a nadto szpital wojskowy w Zaleszczykach jest jeszcze w budowie.

Tu zaznacza Wydział krajowy, że zgodził się na zaniechanie budowy drugiego domu piętrowego dla oficerów w Zaleszczykach (LW. 1225|96) i że odmówił wzięcia udziału w komisji mieszanej o wybór miejsca na szpital wojskowy w Rawie ruskiej (LW. 58543|96 jak długo niebędzie znaną okoliczność, czyli z $1\frac{1}{2}$ milionowego funduszu zostanie jeszcze odpowiednia część na cel zamierzony, fundusz ten bowiem pod żadnym warunkiem przekroczony być nie może i podług umowy oraz specjalnych rozporządzeń centralnych władz wojskowych, przekroczony być nie powinien.

Został on już w zupełności wyasygnowany c. i k. wojskowemu oddziałowi budowniczemu, a Wydział krajowy potrącił tylko nadwyżkę odsetek biernych z dniem 31. sierpnia 1896 w kwocie 35.840 zł. dalej należność przenośną od kupna gruntów w kwocie 3.109 zł. i koszta administracyjne 51 zł. czyli razem 39.000 zł. w. a.

Co do powyższych odsetek biernych zaznacza Wydział krajowy, że w tym względzie jest spór w toku, albowiem c. i k. państwowe Ministerstwo wojny reskrytem oddz. 8. Nr. 2329|H. B. z 28 września rb. oświadczyło c. i k. Komendzie XI. korpusu, że gdy w umowie z Wydziałem krajowym z 25. maja 1895 niema zastrzeżenia w powyższym kierunku, przeto procenta rzeczzone nie mogą zmniejszać kredytu przeznaczzonego na budowę koszar.

Również nie jest ustaloną jeszcze wysokość wynagrodzenia za zajęte koszary. Jak bowiem w zeszłorocznym sprawozdaniu Wydział krajowy nadmienił, wniósł Wydział krajowy prośby o rekłasyfikację gmin Mosty wielkie i Trembowli względnie o przeniesienie pierwszej z 9tej do 6tej, a drugiej z 7mej do 5tej klasy wojskowej taryfy czynszowej, oraz o stosowne zaklasowanie gmin Rawy ruskiej i Zaleszczyk. Prośbę o rekłasyfikację wniósł również gminy Mosty i Trembowla.

Tymczasem odeszwą z 27. maja 1896 L. 11.214 zawiadomiło c. k. Starostwo w Żółkwi co do gminy Mosty wielkie, a c. k. Namiestnictwo odeszwą z 19. czerwca 1896 L. 50 366 co do gminy Mosty wielkie i Trembowla, że odnośne prośby pozostały bez skutku, albowiem gminy rzeczzone nie dostarczają gażystom pomieszczenia w naturze, „przeto nie zachodzą warunki przewidziane w §. 30 noweli do ustawy kwaterunkowej z dnia 25. czerwca 1895. Nr. 100 dz. pp. pod którymi wyjątkowo nowe zaklasowanie na pięciolecie od 1896 do końca 1900 r. prawnie byłoby dopuszczone“.

Z tego powodu wniósł Wydział krajowy natychmiast przedstawienie z 8. czerwca 1896 L. 35.221 i z 30. czerwca 1896 40.822 na ręce c. k. Prezydium Namiestnictwa oraz na ręce J. E. dra Edwarda Rittnera jako Ministra dla Galicyi, opierając się zarówno na przyrzeczeniach uzyskanych od zastępców wojskowości przed zawarciem umowy, jak i na fakcie, że w powyższych wypadkach mylnie i niewłaściwie zastosowano postanowienia §. 30. noweli do ustawy kwaterunkowej z roku 1895, zamiast posta-

nowień umowy zawartej na podstawie samej ustawy kwaterunkowej z 17. czerwca 1879 Nr. 93 dz. pp., która w §. 30 nie zna warunków wprowadzonych nowelą.

Dotąd jednak Wydział krajowy nie otrzymał odpowiedzi na powyższe przedstawienia i z tego powodu odniósł się do c. k. Prezydium Namiestnictwa o przyspieszenie decyzji.

Co do gminy Rawy ruskiej zawiadomiło c. k. Namiestnictwo Wydział krajowy odezwą z 6. sierpnia 1896 L. 67979, że gmina ta zaklasowaną została do 7ej klasy wojskowej taryfy czynszowej, odezwą zaś z 8. listopada 1896. L. 21.030 zawiadomiło c. k. Starostwo Zaleszczyki Wydział krajowy, że gmina Zaleszczyki zaklasowaną została do 5tej klasy powyższej taryfy.

W preliminarzu funduszu krajowego na rok 1897 wstawił Wydział krajowy kwotę 58.800 zł. jako dotację dla krajowego funduszu koszar krajowych i przedłożył równocześnie osobny preliminarz tegoż ostatniego funduszu.

W sprawie tej przedkłada Wydział krajowy następujące wyjaśnienie:

Jak to już wyżej nadmieniliśmy przypada za zajęcie koszar krajowych wynagrodzenie od dnia 1. września 1896 w stosunku rocznych około 65.000 zł., za cztery miesiące, przeto roku 1896 po strąceniu $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy na utrzymanie koszar, wypada dochód około 18.300 zł. Tymczasem przypadają w roku bieżącym do pokrycia następujące wydatki:

1) 4% odsetki od $1\frac{1}{2}$ milionowej pożyczki za czas od 1. września do 31. grudnia 1896	20.000 zł.
2) Asekuracja za rok 1896 7 wszystkich koszar około	2.000 "
3) Przyrządy do gaszenia ognia dla wszystkich pięciu kompleksów koszar krajowych, ewentualne podatki za grunta zajęte jeszcze w maju i czerwcu 1895 oraz inne nieprzewidziane wydatki około	5.600 "
razem	<u>27.600 zł.</u>

Z porównania zatem ze spodziewanym dochodem okazuje się niedobór roku 1896 w kwocie 9.300 zł. którą wstawiono do preliminarza wydatków funduszu koszar krajowych na r. 1897.

W roku 1897 zaś przypadnie do pokrycia:

1) Asekuracja za rok 1897 8 ewentualne podatki i inne nieprzewidziane około	5.000 zł.
2) $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy na utrzymanie wszystkich pięciu kompleksów koszar około	10.700 "
3) Częściowa spłata kapitału z $1\frac{1}{2}$ mil. pożyczki, mianowicie $\frac{1}{4}$ i $\frac{1}{7}$ 97 po 20.000 zł. czyli razem	40.000 "
4) 4% od pożyczki <i>ad 3</i> po uwzględnieniu częściowej spłaty kapitału	58.800 "

Razem przeto wydatki 123.800 zł.

Gdy zaś spodziewane dochody wynoszą jak wyżej około 65.000 zł. przeto okazuje się niedobór w kwocie j. w. 58.800 zł.

te jest w wysokości przypadających gal. funduszowi propinacyjnemu 4% odsetek, które Wysoki Sejm uchwałą z 8. lutego 1895 punkt 2. lit. c., sankcyonowaną Najwyższem postanowieniem z 25. września 1895, oraz uchwałą z 15. stycznia 1896 punkt 1. wstawić corocznie do budżetu krajowego upoważnił Wydział krajowy.

Na podstawie niniejszego sprawozdania Wydział krajowy wnosi, Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o administracyi kraj. funduszu na budowę koszar dla wojska za czas od 1. grudnia 1895 do 30. października 1896, Sejm przyjmuje do wiadomości.

2) Jako dotację dla kraj. funduszu pożyczkowego dla gmin i prywatnych na budowę koszar dla wojska, Sejm wstawia do budżetu funduszu krajowego na rok 1897 kwotę 111.500 zł. w. a.

3) Jako niedobór osobnego funduszu koszar krajowych na zapłacenie 4% odsetek za rok 1897 od $1\frac{1}{2}$ milionowej pożyczki z gal. funduszu propinacyjnego zaciągniętej, Sejm wstawia do budżetu funduszu krajowego na rok 1896 kwotę 58.800 zł. w. a.

Z Rady Wydziału krajowego Król. Gal. i Lod. z W. Ks. Krakow.

Lwów dnia 20. listopada 1896.

Marszałek krajowy:

St. Badeni m. p.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński m. p.

Członek Wydziału krajowego

